19/02/2020

Ο αδελφός του Ασώτου

/ Αγιορείτικα

Με την παραβολή του Ασώτου Υιού, ο Χριστός μας διδάσκει την δύναμη της μετάνοιας και την αγάπη του Πατέρα που μόνο αγαπά και συγχωρεί.

Υπάρχει όμως και ένα τρίτο πρόσωπο στην παραβολή, ο μεγάλος υιός, ο αδελφός του Ασώτου.

Δεν ήταν παρών κατά την στιγμή της επιστροφής του αδελφού του. Κατάλαβε ότι κάποιο γεγονός μεγάλο συνέβη, αφού άκουσε μέσα από το σπίτι χορούς και τραγούδια.

Αφού έμαθε τι συμβαίνει, θυμωμένος, δεν ήθελε να μπει μέσα, παρά την παράκληση του Πατέρα του, αυτός έκανε τα παράπονά του…

“Γι’ αυτόν, που κατασπατάλησε όλη την περιουσία σε ασωτίες, τον δέχθηκες πίσω, τον συγχώρεσες και έσφαξες το πιο καλοθρεμμένο μοσχάρι.
Για μένα όμως που είμαι εδώ δίπλα σου συνέχεια και εργάζομαι συνεχώς, ούτε ένα κατσικάκι δεν μου έδωσες να χαρώ με τους φίλους μου”.

Δεν ήθελε ο μεγάλος αδελφός να μετέχει της χαράς που γέμισε όλο το σπίτι. Έμεινε απ’ έξω και διαμαρτυρόταν στον Πατέρα του γιατί τον αδίκησε.

Η αγάπη όμως του Πατέρα ήταν η ίδια και για τους δύο γιούς, γι’ αυτό έκανε μετόχους αυτής της χαράς όλους όσους ζούσαν στο σπίτι.

“Όλα όσα υπάρχουν εδώ, του λέει ο Πατέρας, είναι και δικά σου, τα διαχειρίζεσαι ως κύριος και συ. Η χαρά όμως η σημερινή ανήκει σε όλους γιατί ο αδελφός σου ήταν χαμένος και βρέθηκε, ήταν νεκρός και αναστήθηκε”.

Η συμπεριφορά του μεγάλου αδελφού θυμίζει την δική μας συμπεριφορά, οι οποίοι, ενώ ζούμε, ως χριστιανοί, μέσα στην αγάπη και την οικονομία του Θεού – Πατέρα, γευόμαστε την αγάπη Του, τελικά δεν μας αγγίζει, Τον ξεχνάμε εύκολα, γινόμαστε σκληρόκαρδοι.

Κλεινόμαστε στον εαυτό μας, μας πνίγουν τα προβλήματα, δεν μας ενδιαφέρει ο αδελφός μας, πολλώ δε μάλλον δεν συγχωρούμε τα λάθη του, δεν δεχόμαστε την συγγνώμη του.

Μένουμε τελικά μόνοι, όλοι και όλα μας ενοχλούν, δεν χαιρόμαστε, τίποτα δεν μας ευχαριστεί.

Κοιτάξτε την αγάπη που δείχνει ο Πατέρας προς τον άσωτο υιό Του, αλλά και προς τον μεγάλο υιό Του. Και οι δύο είναι παιδιά Του.
Ο ένας παραστράτησε και Τον πλήγωσε, αλλά Τον χαροποίησε με την μεταμέλεια και επιστροφή του.
Ο άλλος, ενώ ζούσε συνεχώς μέσα στην ασφάλεια και την σιγουριά που προσφέρει η αγάπη του Πατέρα, τελικά δεν τον άγγιζε αυτή η αγάπη. Παρέμενε σκληρή η καρδιά του και δεν χωρούσε κανέναν, ούτε τον άσωτο αδελφό του.
Ζούσε μέσα στην χαρά και δεν χαιρόταν!

Η αγάπη του Θεού προσφέρεται πλουσιοπάροχα σε όλους, δίκαιους και αμαρτωλούς, πλούσιους και φτωχούς, ελεύθερους και δούλους.

Η διάθεση του καθενός είναι το κλειδί που ανοίγει την καρδιά μας, για να βρει δίοδο να πλημμυρίσει μέσα της αυτή η αγάπη, που θα αλλάξει πραγματικά την ζωή μας.

Η αγάπη και η συγχώρεση του Πατέρα μας γεμίζει με σιγουριά και μας προτρέπει να αγωνιστούμε, αναγνωρίζοντας τα λάθη μας και, εν μετανοία, να επιστρέψουμε κοντά Του.
Μας περιμένει όλους, θέλει να μας αγκαλιάσει πατρικά και να μας κάνει μετόχους της Χαράς Του, που είναι ο παράδεισος.

Καλή Τεσσαρακοστή!

Αρχιμ. Βαρθολομαίος- Καθηγούμενος της Ι. Μονής του Εσφιγμένου